Тръгнахме двамата от Горна баня към Люлин. Гледаме на една поляна селянин със стадо овце. Заприказвъ ~~селянинът~~ Христо ~~със~~ селянина ~~много~~, сърдечно, и бързо се сблиска с него. Горнобанските селяни не ~~е славят~~ са особено щедри. Но Христо със своята ~~сърдечност~~ топлота стопли сърцето на селянина и за наша изненада той ни поднесе половин кило топло, тъкмо-що изцедено овчо мляко. ~~Другарите му~~. След веселия разговор се отправихме към Люлин, за да настигнем компанията.

Христо беше обичан и уважаван от всичките другари, защото имаше прекрасно отношение към тях. Веднъж с Христо, Весо и Фол влязохме в малкото кафене срещу Търговската камара, зад Народния театър. Там Христо по молба на Фол, поправи и корегира някои негови работи. В библиотеката често се срещахме с Христо Ясенов и разговаряхме, ~~~~. Христо и Томата оставяха пакети, материали за редактиране и после си ги вземаха. Христо пишеше и в библиотеката. Веднъж както го бях, казах: „Чакай Йорде! Стрях. Христо извади малко моливче и лист и започна да пише. Друг път влезе в малкото кенерче в библиотеката и чух гас писа, писа.

С Христо си ходи да пази ~~~~ нар. типография печатницата на ул. Пайсий. ~~Спомняй си~~ Една нощ бехме в групата на Александър Ламбрев. Христо беше дошел с температура, беше неразположен. Спомняй си го с онаи дълги шинела, която носеше, когато ~~имаше~~ трябваше някъде да ходи на пост, било да пази печатницата, или охрани на някое публично наше събрание. ~~от~~ охраняваше

Др. Алеша Ламбрев като видя, че на Христо ~~не му~~ беше добре, увещаваше го, молеше го да си отиде, но Христо беше упорит, не искаше да си ходи, не искаше да остави другарите си, чувствуваше се задлъжен към тях и